

Nr 24 (409)/2022

SIEWCA

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

11 - 24 grudnia 2022

Cena 2 zł

PARAFIALNY
ODDZIAŁ AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY

Co SYN CZŁOWIECZY DZIŚ może znaleźć w TWOIM sercu:

- a) trzcinę kołyszącą się na wietrze? ☐
b) człowieka, który przygotowuje Panu drogę? ☐

Pomóc Ci może tylko uczciwa odpowiedź!

(PS. przeczytaj Ewangelię z III Niedzieli Adwentu...)

Wierzyć w Jezusa Chrystusa

Dla tych, którzy mają wątpliwości co do historycznego istnienia Jezusa, źródła pozabiblijne mogą się okazać bez wątpienia użyteczne. Jak można z tych tekstów wywnioskować, nie tyle postać Jezusa wzbudzała zainteresowanie, co raczej to, co się wydarzyło po Jego śmierci, to znaczy, fakt pojawienia się nowej tożsamości religijnej, która wzięła od Niego początek. Musimy mieć świadomość, że trudności z dotarciem do rzeczywistych słów i czynów Jezusa nie znikają nawet przy czytaniu Nowego Testamentu. Czy to jednak uniemożliwia Wierę w Niego? Czy musimy tak bardzo ufać różnym świadkom, by przyjmować za prawdziwe wszystko, co oni napisali? To On sam powierzył świadkom troskę o zachowanie pamięci o Nim.

www.biblia-info.pl

Jezus Chrystus, mimo iż wymagał całkowitego zaufania, czego doświadczali uczniowie, którzy za Nim szli, nie chciał narzucać jakiegos swojego dominującego wizerunku oni swoim uczniom, ani nikomu innemu. Pozwalał, aby każdy odpowiedzialnie decydował, jakie znaczenie będzie miał On dla niego (Mk 8,27). Mamy do czynienia z człowiekiem, który całkowicie „poddął się” interpretacji tych, którzy Go poznali.

Najważniejszym świadectwem przekazanym nam przez uczniów, a dotyczącym ich Nauczyciela, są Ewangelie, opowiadanie na „cztery głosy” o Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Chodzi o uporządko-

waną dla chrześcijan pochodzenia greckiego; i w końcu mamy Ewangelię św. Jana, która powstała w Azji Mniejszej, jako głęboka refleksja nad tajemnicą osoby Jezusa. Nie można zapominać, że decydującym oparciem i nieustannym punktem odniesienia dla tego wysiłku komunikowania swojego doświadczenia były hebrajskie teksty Pierwszego Testamentu, w którym formowało się doświadczenie religijne samego Jezusa i Jego uczniów, źródło refleksji nas czekającymi jeszcze na wypełnienie zapowiedziami nadejścia Mesjasza.

Z książki WIERZĘ str. 64-65

PANIE, NAUCZ NAS MODLIĆ SIĘ

Pragnę ukryć się w Twym Sercu, które zostało przebite z miłości dla mnie.

Jezu pokazuj mi, w jaki sposób mogę przyczyniać się do tego, by Twoje Serce nie cierpiało?

12/12 J 14,21-25 Zachowywanie przykazań potwierdza miłość do Jezusa. Jak więc Ciebie miłuję? Jezu, pragnę być wierny Twojej nauce.

17/12 Mk 16,9-15 Im bardziej sprawdzam się w moim życiu zasada: „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi”, tym jestem pewniejszy, iż staję się świadkiem Chrystusowej Ewangelii.

24/12 Mk 12,1-12 Każdego dnia realizuję w swoim życiu drogę przybliżającą mnie do Boga, gdy współpracuję z Jego łaską, otwieram się na działanie Ducha Świętego. Zbaczam jednak z obranego kursu wtedy, gdy zaniedbuję lub pomijam te dwa środki Bożej troski o mnie.

MOC SŁOWA

Ewangelia w nauce św. Jana Pawła II

III NIEDZIELA ADWENTU 11 GRUDNIA 2022

Mt 11,2-11

Gdy Jan usłyszał w więzieniu o czynach Chrystusa, posłał swoich uczniów z zapytaniem: « Czy Ty jesteś Tym, który

ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?» Jezus im odpowiedział: «Idźcie i poznajcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie; niewidomi wzrok odyskają, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się Ewangelię. A błogosławiony jest ten, kto we Mnie nie zwątpi». Gdy oni odchodzili, Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: «Coście wyszli oglądać na pustyni? Trzcinę kołyszącą na wietrze? Ale coście wyszli zobaczyć? Człowieka w miękkie szaty ubranego? Oto w domach królewskich są ci, którzy miękkie szaty noszą. Po coście więc przyszli? Proroka zobaczyć? Tak, powiadam wam, nawet więcej niż proroka. On jest tym, o którym napisano: Oto Ja posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby Ci przygotował drogę. Zaprawdę powiadam wam: między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela. Lecz najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on».

REFLEKSJA NIEDZIELNA

Jan nie jest człowiekiem, który wątpi. Pytanie jego pochodzi z głębi jego prorockiego powołania, ażeby z ust Chrystusa otrzymać potwierdzenie Bożej prawdy, którą ostatecznie potwierdził ofiarą swojego życia. Jezus tej właśnie szczególnej misji Chrzciciela daje świadectwo, jakby chciał „spłacić dług”. „Powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela”. Ludzie spotykali nie tylko proroka, ale „więcej niż proroka”. W takich słowach Chrystus daje świadectwo Janowi. Wyciska niejako pieczęć na całym jego heroicznym posłannictwie. (Homilia 17 XII 1995)

Tomasz a' Kempis -

O Naśladowaniu Chrystusa

Rozdział XIII o PRZEWYCIĘŻANIU POKUS

5. Przyczyną tych wszystkich złych pokus jest chwiejność ducha i mała ufność do Boga. Bo jak okręt bez sternika fale ciskają to tu, to tam, tak człowiek słaby i niestały w swoich postanowieniach mija się pośród pożądań. Ogień hartuje żelazo, a pokusa człowieka sprawiedliwego. Często nie wiemy, do czego jesteśmy zdolni, dopiero

IV NIEDZIELA ADWENTU 18 GRUDNIA 2022

Mt 1,18-24

Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak: Po zaślubinach Matki Jego Maryi, z Józefem, w pierw-
nim zamieszkalu razem,

znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem prawym i nie chciał narażać Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, Co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów». A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: «Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: Bóg z nami». Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie.

REFLEKSJA NIEDZIELNA

Dlaczego jestem chrześcijaninem? Dlaczego oddałem całe swoje życie Chrystusowi? Pytania te dotyczą najważniejszych przekonań i podstawowych wartości, na których staramy się opierać nasze myśli i czyny. Nasze życie kształtują wybory, jakich dokonujemy w odpowiedzi na działanie Boga. Lecz działania Boga są ważniejsze niż nasza odpowiedź. Bóg wzywa, Bóg działa, a my odpowiadamy. Dlatego jesteśmy chrześcijanami. W Chrystusie Bóg jest z nami i takie jest znaczenie słowa „Emmanuel”. Rzeczywiście, Ojciec tak bardzo pragnął być ze swym ludem, że dał nam swego jedynego Syna, swego umiłowanego Syna. Nie mogło być większego daru! (Homilia 25 XI 1986)

pokusa ujawnia nam, kim jesteśmy. Czuwajmy więc zwłaszcza na początku, bo wtedy łatwiej pokonać wroga, jeśli nie dopuścimy się go pod żadnym pozorem do bram duszy, lecz odpędza go się od progu, choćby już i kołatał do wrót. Dlatego powiedział ktoś: Szukaj rady zawczasu, za późno będzie na leki. Kiedy zwlekając dłużej osłabniesz w chorobie. Najpierw przychodzi do głowy tylko zwykła myśl, od niej rozpala się wyobraźnia, a potem już człowiek zaczyna lubować się obrazami, jeden niedobry poryw i – przyzwolenie. Tak pomalutku wkracza w nas przebiegły wróg, jeżeli nie wyparliśmy go na początku. A jeśli kto zwleka i ociąga się w tej walce, staje się coraz bardziej beznadziejny, gdy wróg rośnie w siłę.

W „Kazaniu na Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny” św. Antoni zamieszcza jakby niezależny wykład o Bożym Narodzeniu. Piękny i barwny język Świętego opisuje przyjście Syna Bożego na świat, podkreślając świętość Dziewicy i Matki Maryi. Szczególnie ciekawym motywem wykładu franciszkanina jest symbolika trzech Mszy świętych, które znała liturgia średnio-wiecznego Kościoła. Tradycja Mszy pasterskiej, Mszy o poranku oraz Mszy w dzień pozostała do dzisiaj. Kaznodzieja z Padwy widzi w tych Mszach symbol podwójnego narodzenia Pana Jezusa: z Ojca przed wiekami, a z Matki w Betlejem. Piękne porównanie Maryi do kwiatu różanego zostało wplecione przez św. Antoniego w jego klasyczny wykład o liliach. Na wyjątkową uwagę zasługuje kończąca kazanie modlitwa, w której nasz Przyjaciel wzywa pomocy Matki Bożej Karmicielki. Choć dzieli nas od niego ponad 700 lat, jego słowa wciąż zapraszają do zadumy i refleksji nad tajemnicami wiary.

Uroczystość Narodzenia Pańskiego jest świętem na wskroś franciszkańskim. Pokora i ubóstwo Boga stającego się jednym z nas od początku inspirowała św. Franciszka i jego braci. Wystarczy pomyśleć o pierwszej szopce bożonarodzeniowej. Sięga ona swymi początkami do żłobka, jaki z potrzeby serca zbudował w Greccio Biedaczyna z Asyżu. Z głębi franciszkańskiej duchowości wypływa zachwyt nad tajemnicą Wcielenia Słowa Bożego. Bóg staje się człowiekiem i rodzi się z przeczystej Dziewicy Maryi Matki.

Prosimy Cię zatem Pani nasza, Matko Boża Karmicielko, przez Narodzenie Syna Twojego, którego jako Dziewica porodziłaś, owinęłaś w pieluszki, w żłobie położyłaś, abyś nam Jego przebaczenie wyprosiła, oparzenie naszej duszy, jakiego doznaliśmy od ognia grzechu, plastrzem miłosierdzia Twojego uleczyła, abyśmy zasłużyli na dojsście do radości wiecznego święta. Za sprawą Tego, który z Ciebie, chwalebnej Dziewicy, raczył się dziś narodzić. Któremu jest cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

KALENDARZ LITURGICZNY

11/12 III NIEDZIELA ADWENTU

Słowo Boże: Iz 35,1-6a.10; Jk 5,7-10; Mt 11,2-11

PONIEDZIAŁEK 12/12 NMP Z GUADALUPE

Słowo Boże: Lb 24,2-7.15-17a; Mt 21,23-27

WTOREK 13/12 ŚW. ŁUCJI

Słowo Boże: So 3,1-2.9-13; Mt 21,28-32

ŚRODA 14/12 ŚW. JANA OD KRZYŻA

Słowo Boże: Iz 45,6b-8.18.21b-25; Łk 7,18b-23

CZWARTEK 15/12

Słowo Boże: Iz 54,1-10; Łk 7,24-30

PIĄTEK 16/12

Słowo Boże: Iz 56,1-3a.6-8; J 5,33-36

SOBOTA 17/12

Słowo Boże: Rdz 49,1a.2.8-10; Mt 1,1-17

18/12 IV NIEDZIELA ADWENTU

Słowo Boże: Iz 7,10-14; Rz 1,1-7; Mt 1,18-24

PONIEDZIAŁEK 19/12

Słowo Boże: Sdz 13,2-7.24-25a; Łk 1,5-25

WTOREK 20/12

Słowo Boże: Iz 7,10-14; Łk 1,26-38

ŚRODA 21/12

Słowo Boże: PnP 2,8-14; Łk 1,39-45

CZWARTEK 22/12

Słowo Boże: 1 Sm 1,24-28; Łk 1,46-56

PIĄTEK 23/12

Słowo Boże: Ml 3,1-4.23-24; Łk 1,57-66

SOBOTA 24/12

Słowo Boże: 2 Sm 7,1-5.8b-12.14a.16; Łk 1,67-79

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1 Dziś trzecia niedziela Adwentu, od pierwszych słów antyfony na wejście: „Radujcie się zawsze w Panu (...)” nazywana po łacinie „Gaudete”. Słowa te zostały zaczerpnięte z Listu Świętego Pawła do Filipian i wyrażają adwentową radość z bliskości Pana. Podkreśla ją również stosowany dziś różowy kolor szat liturgicznych.

2 Roraty codziennie za wyjątkiem niedziel o godz. 6.30. Idziemy adwentową drogą roku Pańskiego 2022. Zapraszamy w pełną oczekiwania wędrówkę przez wieki i do poznawania kolejnych bohaterów biblijnych opowieści. W tym roku poprowadzi nas postać wyjątkowa: św. Joachim, ojciec Maryi i dziadek Jezusa. Razem z nim poznajemy bohaterów historii zbawienia – ludzi, którzy w ciągu wieków czekali na obiecanego przez Pana Boga Mesjasza i proroków, którzy zapowiadali Jego przyjście. Zapraszamy wszystkich: dorosłych, młodzież, dzieci. Zgodnie z tradycją przynosimy lampiony roratnie.

REKOLEKCJE ADWENTOWE przeżywać będziemy do wtorku 13 grudnia. Rekolekcje prowadzi ks. Stanisław Staško z Krakowskich Łagiewnik. Msze św. z kazaniem: PONIEDZIAŁEK, WTOREK – 6.30 (Roraty), 10.00; 13.00 (LT); 15.00 – zapraszamy dzieci; 16.30 – zapraszamy młodzież i 18.00 dla wszystkich. W Żegarach: poniedziałek g. 10.00; w Krasnowie we wtorek g. 13.30. Na pół godziny przed poszczególnymi Mszami będzie okazja do spowiedzi świętej. Zachęcamy wszystkich do skorzystania z tego czasu naszego przygotowania do świąt Narodzenia Pańskiego w naszych rodzinach i w sercu każdego z nas. Rodziców prosimy o zachęcenie do udziału w rekolekcjach swoich dzieci – zarówno ze szkół podstawowych, jak i młodzież ze szkół średnich. Wszak słuchanie słowa Bożego i oczyszczenie duszy ze swoich grzechów to najlepszy sposób na owocne i radosne przeżywanie świąt Narodzenia Pańskiego.

Chorych i starszych, których nie odwiedzamy w pierwsze piątki chcemy odwiedzić z Najśw. Sakramentem w środę, 21 grudnia przed południem. Prosimy o zgłaszanie adresów tych osób. Można to uczynić telefonicznie lub mailowo.

4 We wtorek, 13 grudnia, przypada kolejna rocznica wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Módlmy się za wszystkie ofiary tego trudnego czasu naszej historii oraz o Boże błogosławieństwo i pokój dla naszej Ojczyzny.

5 Od soboty, 17 grudnia, rozpoczynamy drugą część Adwentu, która stanowi bezpośrednie przygotowanie do uroczystości Narodzenia Pańskiego. To także dzień 85. urodzin papieża Franciszka. Pamiętajmy w naszej modlitwie o następcy Świętego Piotra i wypraszać obfitość Bożych darów w prowadzeniu owczarni Chrystusowej.

6 Świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom są jeszcze do nabycia przy kościele lub w zakrystii. Zachęcamy do wsparcia tej inicjatywy.

7 Opłatki poświęcone w naszej Bazylice roznosi Pan Stanisław, kościelny. Bóg zapłać tym, którzy przyjmują opłatek z Parafii, a jeżeli składają przy tej okazji ofiarę, przeznaczamy ją na dotychczas przeprowadzone i trwające prace remontowe, a także na bieżące zobowiązania Parafii.

8 W sobotę, 24 grudnia, wraz z bliskimi zasiądziemy przy wigilijnym stole. Zadbajmy o religijny wymiar tej wieczery. Niech towarzyszy nam modlitwa, czytanie fragmentu Ewangelii Świętego Łukasza o narodzeniu Chrystusa, łamanie opłatkiem oraz śpiew kolęd. Zachowajmy tradycyjny postny charakter wieczery. Niech będzie to czas rodzinnego spotkania, przepełniony życzliwością, dobrocią, a także okazja do pojednania w naszych małych wspólnotach. Pamiętajmy w modlitwie także o tych, których w tym roku przy stole wigilijnym zabraknie.

9 Świętowanie tajemnicy Narodzenia Pańskiego rozpoczniemy Mszą o północy, zwaną Pasterką. Pół godziny wcześniej serdecznie zapraszamy na kolędowanie z naszym Chórem Ziemi Sejneńskiej i Orkiestry OSP, aby wspólnie śpiewając kolędy radować się z tej niezwykłej nocy narodzenia Pana. Pasterka w języku litewskim rozpocznie się o godz. 22:00, a w Żegarach o północy. Msze Święte w dzień Narodzenia Pańskiego, a w tym roku wypada ta uroczystość w niedzielę będą o godz. 8:30; 10:00; 11:30; 17:30. Nie będzie Mszy św. w dzień w Żegarach i w Krasnowie. W drugi dzień świąt Msze św. jak w niedzielę, będzie również Msza w Krasnowie.

Serdecznie Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na potrzeby naszej Parafii: na prowadzone remonty klasztoru i ogrodenia naszej bazyliki, jak również na bieżące utrzymanie naszych obiektów sakralnych.

Adwent przygotowuje na narodziny Boga

Cały Adwent pozostaje w perspektywie narodzin. Przede wszystkim tych betlejemskich, które oznaczają kulminacyjny punkt historii zbawienia. Od momentu tych narodzin oczekiwanie przechodzi w urzeczywistnienie. Adwentowe *veni* spotyka się z betlejemskim *ecce adsum*.

Jednakże ta pierwsza perspektywa narodzin przechodzi w dalsze. Adwent przygotowuje nas nie tylko na narodziny Boga, który staje się człowiekiem. Przygotowuje również człowieka do jego własnych narodzin z Boga. Człowiek bowiem ma się stale rodzić z Boga. Jego dążenie prawdy, dobra, piękna, absolutu wypełnia się w tych narodzinach. Kiedy nadejdzie noc betlejemska, a potem dzień Bożego Narodzenia, wobec Nowo Narodzonego, które jak każde niemowlę wyraża słabość i bezsilność. Kościół powie: „dał im moc, aby się stali synami Boga” (J 1,12).

Adwent przygotowuje człowieka do tej mocy; do jego własnych narodzin z Boga. Te narodziny są naszym powołaniem. Są naszym dziedzictwem w Chrystusie, trwają i odnawiają się. Człowiek ma się w Chrystusie wciągnąć na nowo rodzić z Boga – i odradzać z Boga.

Człowiek idzie ku Bogu – i to jest jego adwent – nie tylko jako ku nieznanemu Absolutowi bytu, nie tylko jako ku symbolicznemu punktowi „Omega” rozwoju świata.

Człowiek idzie ku Bogu tak, aby do Niego samego dojść: do Boga Żywego, do Ojca, Syna i Ducha Świętego. Dochodzi zaś wówczas, gdy Bóg sam przychodzi do niego – i to jest adwent Chrystusa. Ten adwent przeraża miarę perspektywy ludzkiego adwentu.

Adwent Chrystusa wypełnia się... tym, że Bóg się staje człowiekiem, że Bóg się rodzi jako człowiek, i równocześnie wypełnia się tym, że człowiek się rodzi z Boga, że człowiek staje się z Boga odradza.

Jan Paweł II

Jezus jest Synem Bożym, który przyszedł do nas w ludzkiej naturze. To Zbawiciel i Dobry Pasterz, który oddał za nas życie na Krzyżu i który pozostaje z nami aż do skończenia świata. A kim Jezus jest dla mnie?

Jezus mnie rozumie

Dla każdego chrześcijanina Jezus jest kimś najważniejszym. Jest Bogiem i Zbawicielem. Jest Drogą, Prawdą i Życiem. Każdy z nas, na swój niepowtarzalny sposób przeżywa więź z Jezusem. Licząc na to, że On ich uratuje nawet wtedy, gdy Go nie słuchają, bo przecież jest miłosierny. To co nas łączy z Jezusem, na ile korzystamy z Jego zbawczej pomocy i na ile Go naśladujemy, zależy od tego, w jaki sposób każdy z nas widzi Jezusa i jaką rolę przypisuje Mu w swoim własnym życiu. To dla tego Jezus pytał

wprost swoich uczniów: „A wy za kogo mnie uważacie?”. To samo pytanie On kieruje do mnie i do ciebie. To przecież Ktoś, kogo nie jesteśmy w stanie do końca opisać w najbardziej nawet szczegółowych podręcznikach do teologii. Od wielu lat odpowiedź najważniejsza i najkrótsza, jaką noszę w sercu, jest następująca: Jezus to Ten, który mnie rozumie, kocha i uczy kochać.

Jezus mnie kocha

Jezus to ktoś jedyny w historii ludzkości, kto jest samą Miłością. Przeszedł przez życie w ludzkiej naturze, wszystkim czyniąc dobro. Stał się podobny do nas we wszystkim oprócz grzechu. Został skrzywdzony najbardziej w historii ludzkości, a mimo to On najbardziej kocha.

Jezus to Ktoś, kto zaskakuje mnie niestęchaną wprost miłością. Kocha mnie przecież dosłownie nad życie. A to znaczy, że mój los – i twój los – jest dla Niego ważniejszy niż Jego własny los! Jezus pozwolił się gorzej potraktować niż morderca Bara-

basz, pozwoli się aresztować, biczować, być opluwanym,

Koronowanym cierniem i zabitym jak złoczyńca, byleby tylko był już do końca pewien, że kocha mnie za nic, nieodwołalnie i dosłownie! – za każdą cenę. Jezus to Ktoś, kto kocha mnie z bliska, czyli nie z dalekiego nieba, lecz z tej śmiertelnie, jak się okazało, niebezpiecznej dla Boga ziemi.

Jezus uczy mnie kochać

Zbawiciel rozumie mnie i kocha. To właśnie dlatego przypomina mi o tym, że ja – kochany przez Niego nad życie – nie będę szczęśliwy, jeżeli sam nie będę kochał. Jedynie małym dzieciom do szczęścia wystarczy to, że są kochane, chociaż w tej fazie życia nie są jeszcze w stanie kochać, czyli być ofiarnym darem dla innych. Jezus uczy mnie miłości i dla-

Wy
o Mnie
żacie?

tego pomaga mi odróżniać miłość od jej imitacji. Dzięki Niemu wiem, że miłość to nie pożądanie czy współzycie seksualne, to nie uczucie czy zakochańie. Miłość to nie tolerancja, akceptacja czy „wolne związki”.

Jezus uczy nas miłości, która wszystko przetrzyma i która nigdy nie rozczaruje, gdyż ona jest potężniejsza niż dotkliwe nawet cierpienie i śmierć. Jezus uczy mnie miłości ofiarnej, gdyż po grzechu pierwotnym łatwa i wygodna miłość nie istnieje.

Dzięki Jezusowi wiem, że potrafię mądrze pokochać samego siebie wtedy, gdy moja więź z Nim jest zdecydowanie silniejsza od mojej więzi z samym sobą i od moich najsilniejszych więzi z innymi ludźmi. Jezus pomaga mi szanować sobie godność dziecka Bożego i stawiać sobie twarde wymagania. Dzięki Jezusowi wiem, że gdy nawracam i zaczynam kochać, tak jak On pierwszy mnie pokochał, to okazuję miłość sobie i ratuję Boga przed cierpieniem.

Ks. dr Marek Drzewiecki

MARYJA - MATKA MIŁOSIERDZIA

16 listopada w liturgii wspominaliśmy Najświętszą Marię Pannę Ostrobramską – Matkę Miłosierdzia, którego założycielami w roku 1626 byli Karmelici bosci, co wywarło ogromny wpływ na rozwój życia religijnego i moralnego Polski i Litwy.

Nabożeństwo do Matki Bożej Ostrobramskiej czczonej jako Matka Miłosierdzia jest szczególnie aktualne, sprawia ważną rolę w dziele przybliżenia się ludu do Miłosierdzia Bożego. Maria tak dogłębnie przeniknięta Bożym Miłosierdziem, sama też staje się miłosierna. Jest Miłosierną Matką z woli Chrystusa, który uczynił Ją Matką ludzi potrzebujących Bożego Miłosierdzia – potrzebujących zbawienia, głównie w dążeniu drogami zbawienia.

Święty Jan Paweł II pisał: że ludzkość nie przestaje dziś wołać do Boga Miłosierdzia i jest to wołaniem wielkim, bardzo potrzebnym. Potwierdza to rozpowszechnienie nabożeństwa wskazanego przez św. Siostrę Faustynę. Słowa Jezusa: „Im większy grzesznik, tym ma większe prawo do Miłosierdzia Mojego”. Prośmy więc Matkę Miłosierdzia, byśmy potrafili szerzej otworzyć się i owocnie przyjmować łaskę Chrystusa, który jest samym miłosierdziem i Bożym przebaczeniem.

Jadwiga

BAZYLIKA MNIEJSZA

p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Świętej Agaty 1; tel.: 87 516-21-41; 606 254 906

w sieci: sejny.diecezja.elk.pl; **tt:** @ParafiaSejny; **fb:** @ParafiaSejny

Konto bankowe: BS Sejny 20 9354 0007 0000 0000 0635 0003

Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: parafiasejny@gmail.com

Wikariusze: ks. dr Jaroslav Kalinovskij, ks. Mariusz Niedziałkowski

W OSTATNIM CZASIE :

ODESZLI DO WIECZNOŚCI:

✙ Michał Lutyński,

I. 69, Sejny, 09/11/2022

✙ Andrzej Choroszkiewicz,

I. 70, Sejny, 12/11/2022

✙ Jerzy Dąbrowski

I. 66, Sejny, 14/11/2022

✙ Andrzej Gilewski

I. 63, Sejny, 16/11/2022

✙ Krystyna Moroz I. 66, Sejny, 17/11/2022

✙ Mariusz Stefański I. 55, Sejny, 19/11/2022

✙ Wiesław Romański I. 50, Sejny, 24/11/2022

✙ Stanisław Koneszko I. 73, Sejny, 29/11/2022

✙ Radosław Woronowicz I. 43, Augustów, 29/11/2022

✙ Rafał Balewicz I. 25, Sejny, 29/11/2022

✙ Grzegorz Kuklewicz I. 62, Kruki, 01/12/2022

✙ Marian Luto I. 71, Sejny, 02/12/2022

✙ Aniela Sienkiewicz I. 91, Sejny, 05/12/2022

OFIARODAWCY NA REMONT

**Serdeczne Bóg zapłać ofiarodawcom,
którzy złożyli swoje ofiary na potrzeby
naszej Parafii w Roku Pańskim 2022:**

Raglis Anna Wincenty, Skarkiszki

Turowicz Celina Zdzisław, Sejny, Zawadzkiego

Wydro Teresa Marek, Sejny, Konarskiego

Czakis Ewa Zdzisław, Sejny, Piłsudskiego

Modzelewscy Anna Sławomir, Sejny, Konopnickiej

Żegarscy Grażyna Jan, Sztabinki

Korzecka Helena, Sejny, Zawadzkiego

Burdyn Barbara Stanisław, Sejny, Grodzińskiego

Klimaniec Pelagia Eugeniusz, Sejny, Żwirki i Wigury

Pietruszkiewicz Dorota Romuald, Żegary

Misiukanis Renata, Sejny, Parkowa

Milewska Jadwiga, Sejny, Konarskiego

Poźniak Grażyna Czesław, Kolonia Sejny

Brunejko Dorota Józef, Bubele

4. przykazanie kościelne: Zachowywać nakazane posty i wstrzemięźliwość od pokar- mów mięsnych, a w okresie Wielkiego Postu powstrzymać się od udziału w zabawach.

W praktyce wyróżnia się trzy główne rodzaje postów:

Post ścisły – obowiązuje w Środę Popielcową oraz w Wielki Piątek. Polega na powstrzymaniu się od spożywania mięsa (z wyjątkiem ryb) i ograniczeniu posiłków. Obowiązuje od 18 do 60 roku życia. Konferencje Episkopatu i ordynariusze mają prawo przez własne zarządzenia określać szczegóły zachowania postu. W Polsce post ścisły oznacza spożycie w ciągu dnia wyłącznie jednego posiłku do syta i dwóch niepełnych. Zasady postu w Polsce określa Kodeks prawa kanonicznego:

„Prawem o wstrzemięźliwości są związane osoby, które ukończyły cztertnasty rok życia, prawem zaś o poście są związane wszystkie osoby pełnoletnie, aż do rozpoczęcia sześćdziesiątego roku życia. Duszpasterze oraz rodzice winni zatroszczyć się o to, ażeby również ci, którzy z racji młodego wieku nie są związani jeszcze prawem postu i wstrzemięźliwości, byli wprowadzeni w autentyczny duch pokuty.” (kan. 1252).

Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych – obowiązująca w Polsce, polega na powstrzymaniu się od spożycia pokarmów mięsnych (z wyjątkiem ryb) w każdy piątek roku liturgicznego z wyjątkiem uroczystości czyli dni liturgicznych najwyższej rangi (np. w pierwszy piątek po Wielkanocy wstrzemięźliwość ta nie obowiązuje), dla wszystkich w wieku powyżej 14 roku życia do śmierci. Z przestrzegania wstrzemięźliwości zwolnione są osoby chore oraz te, które nie mają możliwości wyboru pokarmu (dotyczy m.in. punktów zbiorowego żywienia). Wyjątek ten nie dotyczy postu ścisłego w Środę Popielcową i Wielki Piątek. W szczególnych przypadkach, ze słusznych powodów, dyspensy od zachowania wstrzemięźliwości może udzielić proboszcz

OFIARODAWCY NA MONSTRANCJĘ:

Turowicz Celina Zdzisław,
Zawadzkiego

Akcja Katolicka, Sejny
Szczerbiński Helena Józef
Burbiszki

Lewandowscy Zofia Jerzy
Konarskiego

Brunejko Dorota Józef Bubele
Łebski Adam Bubele

Popiel Irena Grzegorz Młynarska
Koneszko Wioletta Sławomir
Łumbie

Dotychczas złożyło ofiary na
monstrancję 186 ofiarodawców na
sumę 36 600 zł.

INTENCJE MSZALNE 11 - 25.12.2022

NIEDZIELA 11 GRUDNIA 2022 REKOLEKCJE

07:00 +Zofia Okulanis
08:30 +Leokadia Łębkowska
10:00 O bł. Boże i opiekę MB dla Romualda Rapczyńskiego
10:00 ŻEGARY LT
11:30 Za Parafian
13:00 LT: +Leokadia Janczulewicz (11 gr.)
13:00 KRASNOWO: O nawrócenie i uzdrowienie dla Beaty
17:30 +Stanisław Okulanis (16 r.)

PONIEDZIAŁEK 12 GRUDNIA 2022 REKOLEKCJE

06:30 +Tomasz Koneszko
10:00 +Adela +Stanisław Krakowscy +z r. Milewskich
10:00 +Antoni Święcicki (20 r.)
10:00 ŻEGARY LT: +Leokadia Janczulewicz (gr)
13:00 LT: +Romuald Marcinkiewicz
15:00 +Jadwiga Dubowska (11 r.)
16:30 O bł. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Wacława Szruby (80 ur)

18:00 +Henryk i z r. Szoka

18:00 +Paweł +Koneszko +Kućmierz

WTOREK 13 GRUDNIA 2022 REKOLEKCJE

06:30 +Stefania +Aleksander Alba
10:00 +Leokadia Janczulewicz (13 gr.)
10:00 +Zygmunt (23 r.) z r. Gwiazdowskich +Janina +Zygmunt z r. Buraczewskich
13:00 LT: +Konstanty +Monika Pieczulis
13:30 KRASNOWO:
15:00 +Leokadia +Jerzy +Józef Janczulewicz +Wojciech Klimasara
16:30 +Tadeusz (5 r.) +z r. Adamowiczów, Kłoczko, Kotyńskich i Stańczyków
18:00 +Stanisław +Janina Kisiel
18:00 +Daniela (9 r.) +Antoni i z r. Czokajto

ŚRODA 14 GRUDNIA 2022

06:30 za wst. MB i św. Michała Arch. o Boże bł. i zdrowie dla Heleny, Agaty i Jakuba z rodzicami
08:00 +Leokadia Janczulewicz (14 gr.)
08:00 +Janina Gerwel (10mc)
08:00 +Józef +Genowefa Misiukanis
17:30 +Konrad (9 r.) +z r. Motuków
17:30 +Henryk +Zenobia (10 r.) Radziun +Maria Łukaszewicz (4 r.)
17:30 +Ks. Sylwester Domel +Stanisława Sapięga +Marian Ciszewski
17:30 +Michał Lutyński (miesiąc od pogrzebu)

CZWARTEK 15 GRUDNIA 2022

06:30 +Adam Roland (2 r.)
08:00 +Antoni Wołągiewicz (7 r.)
08:00 +Leokadia Janczulewicz (15 gr.)
08:00 +Maria Miszkiel (10mc)
08:00 +Andrzej Choroszkiewicz (miesiąc od pogrzebu)
17:30 +Kazimierz +Jerzy Pietranis
17:30 +Dioniza Januszko (1 r.)
17:30 Za dusze w czyśćcu cierpiące

PIĄTEK 16 GRUDNIA 2022

06:30 +Ewelina Pietranis (1 r.)
08:00 +Leokadia Janczulewicz (16 gr.)

08:00 +Aniela Szruba (37 r.)

08:00 +Zygmunt +Franciszek +z r. Chrułskich

17:30 +Bronisław Namiołko (15 r.)

17:30 +Stanisław Gryguć (3mc)

17:30 +Stanisław Dochód (7mc)

SOBOTA 17 GRUDNIA 2022

06:30 O bł. Boże, opiekę MB, wiarę i zdrowie dla Bartosza (18 ur.)

08:00 +Leokadia Janczulewicz (17 gr.)

08:00 +Zofia +Marian Chowaniec

08:00 +Franciszek Korzeniecki (1 rocz.)

08:00 +Jerzy Dąbrowski (miesiąc od pogrzebu)

17:30 O bł. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Amelii Rapczyńskiej (4 ur.)

17:30 +Henryk (20 r.) +z r. Balewiczów

17:30 +Wacław (6 r.) +z r. Fiedorowiczów i Paszkiewiczów

NIEDZIELA 18 GRUDNIA 2022

07:00 +Stanisław Okulanis (17 r.)

08:30 +Paweł Żegarski

10:00 +Henryk (2 r.) +Leokadia Kubrak +Józef

10:00 ŻEGARY LT:

11:30 Za Parafian

12:00 KRASNOWO:

13:00 LT: +Leokadia Janczulewicz (18 gr.)

17:30 +Anna Wołyniec

PONIEDZIAŁEK 19 GRUDNIA 2022

06:30 +Tomasz Koneszko

08:00 +Leokadia Janczulewicz (19 gr.)

08:00 +Jadwiga Gryguć (8mc)

08:00 +Michalina Gilis +Józef Popiel +z r. Lewkiewiczów

08:00 +Krystyna Moroz (miesiąc od pogrzebu)

17:30 +Janina Dziemitko (2 r.) +Stefan

17:30 +Janina Grzybowska (1 r.)

17:30 +Tomasz Sankowski (5mc)

WTOREK 20 GRUDNIA 2022

06:30 +Franciszek +Weronika Paszkiewicz +Józef Korzeniecki

08:00 +Leokadia Janczulewicz (20 gr.)

08:00 +Jadwiga (1 r.) +Michał Szczuka

08:00 +Ryszard Hryniewicz

17:30 +Julia Domoracka (1 r.)

17:30 +Franciszek Klimaniec (42 r.)

17:30 +Tadeusz Małkiński

ŚRODA 21 GRUDNIA 2022

06:30 za wst. MB i św. Michała Arch. o Boże bł. i zdrowie dla Heleny, Agaty i Jakuba z rodzicami

08:00 +Bernard (2 r.) +Regina Misiewicz

08:00 +Leokadia Janczulewicz (21 gr.)

08:00 +Miroslaw (15 r.) +z r. Motuków

17:30 +Genowefa Bulwin (1 r.)

17:30 +Otylia Misiukanis (1 r.)

17:30 +Zofia +Józef +Helena +Kamil +r. Fiedorowiczów.

+Janina +Stanisław Ciepiewscy

17:30 +Andrzej Gilewski (miesiąc od pogrzebu)

CZWARTEK 22 GRUDNIA 2022

06:30 +Tadeusz +Paulina +Stanisław +Aleksander Małkiński

08:00 +Leokadia Janczulewicz (22 gr.)

INTENCJE MSZALNE - DOKOŃCZENIE

08:00 +Anna +Antoni +z r. Czakisów i Baranowskich
08:00 +Julianna +Józef +Witold +Piotr Ogórkis
17:30 +Halina +Stanisława +Stanisław +Wiesław Kocha-
nowscy +Dorota Postner
17:30 +Genowefa +Jan +Lech +z r. Błaszczaków
17:30 +Zofia (1 r.) +Krzysztof (1 r.) Jabłoński

PIĄTEK 23 GRUDNIA 2022

06:30 +Algiment +Romuald Klukiński +Marianna +Antoni
+Jan Witkowski
08:00 +Jadwiga Kowalik
08:00 +Leokadia Janczulewicz (23 gr.)
08:00 +Józef (21 r.) +z r. Bizio
17:30 +Anna Maksimowicz (8 r.)
17:30 +Bernarda Czokajło
17:30 +Euzebiusz (3 r.) +Andrzej +Stanisława +Ludwika
+Józef +Witold +z r. Myszczyńskich
17:30 +Mariusz Stefański (miesiąc od pogrzebu)

SOBOTA 24 GRUDNIA 2022

06:30 +Jerzy +Helena Sienkiewicz

08:00 O Boże bł., opiekę MM i zdrowie dla Ewy Meyza i
Adama Maksimowicza
08:00 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla ks. Adama
Adukowskiego w dniu imienin
08:00 +Leokadia Janczulewicz (24 gr.)
08:00 +Natalia (32 r.) +z r. Tomkiewiczów
22:00 PASTERKA: LT: O bł. Boże, opiekę MB dla mieszkań-
ców wsi Klejwy
24:00 PASTERKA: Za Parafian
24:00 PASTERKA: +Krzysztof Pachutko (11mc)
NIEDZIELA 25 GRUDNIA 2022 BOŻE NARODZENIE
08:30 +Zofia +Józef z r. Szyryńskich +Czesława +Stanisław
z r. Szułowiczów
10:00 +Franciszka +Zygmunt Luto +Piotr Grzybowski
11:30 +Irena Ramel (3mc)
13:00 LT: +Leokadia Janczulewicz (25 gr.)
17:30 +Anna +Zofia +Julian +Agata +Helena +Julian +Szy-
mon +r. Ponganisów +Marek Skiwski (27 r.)

Zwyczaje i obrzędy wigilijne

Wigilia Bożego Narodzenia jest punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych. Geneza Wigilii sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Etymologicznie termin „wigilia” pochodzi od łacińskiego słowa „vigilia” i znaczy „czuwanie, czuwanie nocne”, a w odniesieniu do religii oznacza „nocne religijne świętowanie” lub też „dzień przed większą uroczystością”. Wigilie znane były już w Starym Testamencie. Obchodzono je przed każdą uroczystością, a nawet przed każdym szabatem i traktowano jako przygotowanie do świątecznego odpoczynku. Izraelici nazywali je „wieczorem”. W Nowym Testamencie również obchodzono wigilie – rozpoczynano nimi obchód święta. Trwały od godziny trzeciej po południu do wieczora. Przygotowanie wigilijne miało na celu: przygotowanie potraw (by nie naruszać świątecznego odpoczynku) oraz odprawienie przepisanych modlitw i ceremonii rytualnych, wprowadzających w dane święto. W Kościele pierwszych wieków w dniu poprzedzającym większą uroczystość obowiązywał post, a wierni przez całą noc na wspólnej modlitwie oczekiwali na rozpoczęcie świętowania.

W Polsce Wigilia Bożego Narodzenia zachowała właśnie taki charakter do dziś i w przekonaniu wszystkich naszych rodaków posiada szczególną rangę. Piękny polski zwyczaj poucza, że tuż po zachodzie słońca, gdy pierwsza gwiazda zajaśnieje na niebie, cała Rodzina zasiada do stołu, aby spożyć wigilijną wieczerzę, nazywaną dawniej „pośnikiem”. Ma ona charakter bardzo uroczysty, rodzinny i religijny. Ceremoniom wieczerzy wigilijnej przewodniczy z zasady ojciec rodziny. Zaprasza się na nią oprócz całej rodziny, także tych, którzy mieszkają samotnie.

Z wieczerzą wigilijną związane są zwyczaje, których symbolika jest bardzo wymowna:

* **Pierwsza gwiazdka** - na pamiątkę gwiazdy betlejemskiej, która przywiodła Trzech Króli do Chrystusa.

* **Łamanie się opłatkiem** - to najwymowniejszy moment wieczerzy wigilijnej. Dzielenie się opłatkiem oznacza wzajemne dzielenie się miłością, dobrocią i poświęceniem. Zbliża oddalonych, łączy umarłych z żywymi i jedna skłóconych. Jest znakiem Miłości Syna Bożego, który dla nas stał się człowiekiem i wciąż daje się nam w Eucharystii.

* **Wolne miejsce przy stole** - oznacza ono serdeczną pamięć o tych bliskich, którzy nie mogą świąt spędzać razem z nami. Wyraża ono także pamięć o zmarłych z rodziny. Jest też znakiem otwartości rodziny dla każdego, ktokolwiek zajdzie w dom polski w ten święty, wigilijny wieczór. Będzie on przyjęty jak brat.

* **Siano wigilijne** wkładane pod obrus na stole przypomina o ubóstwie groty betlejemskiej i Maryi, która położyła narodzonego Chrystusa na sianie w żłobie.

* **Choinka** ubierana jest niemal w każdej polskiej rodzinie. Zieleni drzewa ma symbolizować nadzieję Nieba, świece - światłość Chrystusa, ozdoby - łaskę Bożą przyniesioną przez Zbawiciela. Ubiera się ją ponadto w dniu imienin Adama i Ewy, o ich upadku, który łączy się z drzewem rajskim, jednocześnie wskazuje na Odkupienie, dokonane na drzewie Krzyża.

* **Snopy zboża** umieszczane w kącie izby są symbolem Betlejem. Chrystus narodził się w Betlejem, tzn. w „domu chleba”. Niech i w naszych domach kłosa zboża, ustawione w pokoju, przypominają, że jest to też „dom chleba” - Betlejem, w którym żyje Chrystus.

Wieczera Wigilijna w rodzinie

Pamiętajmy o tym, że wieczerza wigilijna ma charakter religijny i w takim duchu, duchu jedności, wspólnoty i miłości powinniśmy ją przeżywać.

Przygotowanie stołu wigilijnego

Stół powinien być duży, by wszyscy domownicy mogli przy nim zasiąść i jeszcze jedno miejsce zostało, jak kaže tradycja, dla gościa, który może nadejść. Stół nakryty białym obrusem, pod nim siano – pamiątka narodzenia Chrystusa w żłobie na sianie. Na środku stołu stawiamy jedną większą świecę. Obok świecy kładziemy Pismo święte z którego będziemy czytać Słowo Boże. Obok świecy i Pisma świętego kładziemy na jednym talerzu opłatki, którymi będziemy się łać. W pokoju stoi choinka wcześniej ubrana, pod nią lub obok mała szopka.

1. ZAPALENIE ŚWIECY

Ojciec, matka rodziny lub ktoś ze zgromadzonych zapala świecę i mówiąc: „Światło Chrystusa”. Wszyscy odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki”.

2. ŚPIEW KOLĘDY, np. „Wśród nocnej ciszy”

3. CZYTANIE EWANGELII O NARODZENIU PANA JEZUSA (Łk 2, 1-14).

4. WSPÓLNA MODLITWA

Po odczytaniu Ewangelii ojciec rodziny mówi: Chrystus Pan dziś przypomina nam swoje przyjście na ziemię. Bóg stał się człowiekiem, przyszedł, by nas zjednoczyć z Ojcem w niebie oraz zjednoczyć nas ludzi w swojej miłości. Zanim weźmiemy w ręce opłatek i połączymy się ze sobą, i z tymi którzy nam opłatek przysłali, obejmijmy modlitwa wszystkich, których chcemy dziś wspominać i być z nimi w jedności.

- Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby nas zbawić prosimy by obdarzył nas miłością i pokojem, powtarzamy: Obdarz nas miłością i pokojem !

- Panie Jezu, udziel naszej rodzinie daru zgody i pojednania, szczęścia i radości

- Panie Jezu, obdarz nas szczęściem, radością, miłością i pokojem, także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych

- Panie Jezu, wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych i nieszczęśliwych, pociesz i umocnij Dobrą Nowiną Zbawienia

- Panie Jezu, obdarz, naszych zmarłych krewnych, bliskich, znajomych szczęściem i wiecznym zbawieniem

- Pozostając w ciszy przedstawmy z wiarą, Bogu nasze osobiste podziękowania, prośby a by je pobłogosławił

Zjednoczeni w miłości , odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus: Ojciec nasz ...

Polećmy Bogu przez pośrednictwo Matki Jezusa Chrystusa - naszą rodzinę, naszych przyjaciół , sąsiadów, gości , samotnych i chorych: „Zdrowaś Maryjo ... Wierzę w Boga...”

Bożemu miłosierdziu polećmy także zmarłych z naszych rodzin... Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

5. ŻYCZENIA I DZIELENIE SIĘ OPŁATKIEM

„Jest taki zwyczaj w mym kraju rodzinnym, Gdy pierwsza gwiazda błysnie na wieczornym niebie, Ludzie wspólnego gniazda łamią chleb biblijny, Najtkliwsze uczucie, przekazują w tym chlebie” C. K. Norwid

Ojciec rodziny bierze talerz z opłatkami i mówi: Najcenniejszym darem Boga dla ludzkości jest Jezus Chrystus, darmo Go otrzymując, Jego chcę właśnie dawać każdemu. Tylko On – jako ten chleb – opłatek – jest Chlebem dającym prawdziwe życie, życie wieczne.

Teraz ojciec podaje każdemu na talerzu opłatki zaczynając od najstarszych. Każdy bierze sobie opłatek. Ojciec składa życzenia, następnie łamie się opłatkami z matką i pozostałymi członkami rodziny. Dzieci łamią się opłatkami najpierw z rodzicami, następnie ze starszymi osobami i między sobą.

6. SPOŻYWANIE WIECZERZY WIGILIJNEJ

7. MODLITWA PO WIECZERZY

Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojciec, za Twojego Syna Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do wszystkich ludzi, za ten wieczór wigilijny i dary, które spożywalismy. Tobie chwala na wieki. Wszyscy: Amen.

8. ŚPIEWANIE KOLĘD I WYMIANA PREZENTÓW

Po wieczerzy przy „rodzinnym żłobku” lub „choince” świąteczny nastrój podtrzymujemy śpiewem kolęd i wzajemnym obdarowywaniem się prezentami. Dzieci mogą zainscenizować małe jasełka. Święta Narodzenia Pańskiego są również doskonałą okazją, by wprowadzać dzieci w tajemnice naszej wiary, by rozmawiać z nimi na temat tego, w co i dlaczego wierzymy. Nie traćmy tej okazji przekazania wiary. Niech tradycja tych świąt nie ogranicza się jedynie do wspólnej spożytej wigilijnej wieczerzy, połączania się opłatkami czy wręczenia prezentów spod choinki i ewentualnego przyjścia na pasterkę. Chciejmy razem śpiewać kolędy, poświęćmy czas na wspólne rozmowy o tym, co wydarzyło się w Betlejem 2000 lat temu, ale też o tym, co dzieje się teraz w naszym życiu, dlaczego obchodzimy te święta.

Galeria w Klasztorze „POLSKIE MALARSTWO SAKRALNE”

Matka Boska Niepokalana

Niepokalane Poczęcie Maryi, czyli to, że Maryja od urodzenia była wolna od grzechu pierwotnego stanowiło nie lada problem dla malarzy. O ile łatwo przedstawić jakąś konkretną scenę biblijną, to w jaki sposób namalować dogmat teologiczny? W malarstwie wschodnim Niepokalane Poczęcie przedstawiano jako czuły i bliski uścisk Anny i Joachima – rodziców Maryi. W malarstwie zachodnim zaczęto do tego celu używać specyficznych atrybutów i symboli. Symbole niepokalanego poczęcia zostały spopularyzowane w 1578 r. w Rzymie w Litanii loretańskiej oraz w Godzinkach o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny napisanych przez św. Alfonsa Rodriqueza w 1617 r. Kanon plastyczny obowiązujący do dziś ustanowili malarze hiszpańscy: Francisco Pacheco, Diego Velazquez, Francisco de Zurbarán oraz Bartolomé Murillo. Tego typu przedstawienia znane są jako wizerunki Matki Boskiej Immaculaty (łac. „Niepokalanej”). Nasz dzisiejszy obraz choć mało oryginalny, malowany prostymi środkami wyrazu i w przeszłości bardzo zniszczony, stanowi doskonały przykład, aby omówić wspólną symbolikę tego typu przedstawień.

Obraz przedstawia Matkę Boską z półksiężycem u stóp oraz wężem owiniętym wokół kuli świata trzymającym w pysku jabłko. Matka Boska depcze stopą głowę węża. Księżyc symbolizuje nadrzędność wieczności nad tym co zmienne i przemijające. Wiąże się to z głęboką symboliką relacji pomiędzy Księżycem a Kościołem („Luna-Eclesia”), gdzie księżyc mający bezpośredni związek z wodą, urodzajnością i płodnością,

pomaga Kościołowi rodzić wiernych za pomocą wody chrzcielnej. Z czasem symbolika księżycy jako obrazu Kościoła przeniosła się na symbolikę Najświętszej Dziewicy przedstawiającej Ją jako apokaliptyczną Niewiastę z półksiężycem pod stopami. Od XVI wieku księżyc zaczął oznaczać czystość i Niepokalane Poczęcie Madonny, nazywanej „Piękna jak księżyc”. Półksiężyc mówi również o wolności Matki Boskiej od grzechu pierwotnego. Matka Boska stojąca na globie lewą stopą przydeptuje węża – symbol grzechu. Aby nie było niejednoznaczności wąż trzyma

w pysku jabłko – symbol grzechu pierwotnego. Te symbole grzechu pierwotnego są pod stopami Matki Bożej na znak Jej wolności od niego. Maryja jako zwyciężczyni szatana nazywaną jest często Nową Ewą. Głowę Maryi zdobi korona, wokół namalowanych jest 12 gwiazd zgodnie z Apokalipsą św. Jana. W malarstwie Matki Bożej Niepokalanej z reguły jest Ona ubrana skromnie. Nawet kierunek spojrzenia Maryi i ruch Jej ciała nie są przypadkowe. Na większości obrazów Niepokalanego Poczęcia, Maryja ma złożone do modlitwy ręce i patrzy na ziemię, sama stając się darem Bożym dla grzesznej ludzkości. Na koniec przypomnienie, że

choć przekonanie o tym, że matka Jezusa była wyjęta spod grzechu pierwotnego istniało od pierwszych wieków Kościoła to dopiero bulla Ineffabilis Deus z 8 grudnia 1854 r. ogłoszona przez papieża Piusa IX wprowadziła ten dogmat.

Marcin Błaszczuk

